Biblioteca Județeană: Recomandări de lectură – Eric-Emmanuel Schmitt, două povești tulburătoare despre iubire, sacrificiu și destin

De către
Vaslui Azi
22/03/2025

Descoperiți farmecul inconfundabil al scriiturii lui Eric-Emmanuel Schmitt prin două povești tulburătoare despre iubire, sacrificiu și destin – „Jurnalul unei iubiri pierdute” și „Copilul lui Noé”. Aceste romane vă vor purta într-o călătorie emoționantă, oferindu-vă prilejul de a medita asupra iubirii, speranței și fragilității umane, printr-un stil narativ captivant, plin de sensibilitate și profunzime.

Jurnalul unei iubiri pierdute

„Jurnalul unei iubiri pierdute” este confesiunea unui fiu care își pierde mama și înțelege că singura cale de a depăși suferința este rememorarea experiențelor trecutului, a sentimentelor contradictorii și a momentelor de cumpănă.

După doi ani de doliu, autorul decide să transforme jurnalul într-o lucrare în care nu vorbește doar despre sine, ci despre toți cei care, mai devreme sau mai târziu, trebuie să înfrunte pierderea părinților. Ne dezvăluie o durere greu

de vindecat și ne conduce printr-o lume haotică și pierdută, marcată de absența mamei sale.

Eric-Emmanuel Schmitt își dezvăluie vulnerabilitatea și neputința, subliniind că fragilitatea în fața marilor pierderi este naturală. Cartea nu doar că portretizează iubirea dintre mamă și fiu, dar servește și ca o destăinuire vindecătoare, atât pentru autor, cât și pentru cititor. Totodată, este o retrospectivă afectivă a evenimentelor care l-au format, mama având un rol esențial în dezvoltarea sa literară.

Prin sinceritatea sa, Schmitt aduce în față imaginea unei mame aproape perfecte, cu o combinație irezistibilă de umor, emancipare, candoare și pasiune pentru artă. Pasionată de literatură și teatru, ea i-a insuflat iubirea pentru scris și l-a introdus în lumea artistică.

În paralel, explorează și figura paternă, subliniind fragilitatea legăturii dintre ei și incertitudinile care au marcat această relație. Însă, evocând amintirile despre mama sa, ajunge să înțeleagă mai bine figura tatălui.

În aceste pagini tulburătoare, autorul parcurge drumul de la deznădejde la conștientizarea că a fi fericit este nu doar o datorie, ci și singura cale de a-și omagia mama. Jurnalul reprezintă o poveste despre iubire, pierdere și auto-descoperire, o meditație asupra fragilității sentimentelor și a relațiilor.

Copilul lui Noe

„Copilul lui Noe” este o poveste emoționantă și profundă despre curaj, speranță și supraviețuire în mijlocul ororilor celui de-al Doilea Război Mondial. Acțiunea are loc în Belgia anului 1942, într-o perioadă în care evreii sunt nevoiți să se ascundă din fața ocupației naziste, iar cei care nu reușesc să se salveze riscă să ajungă în lagărele de concentrare.

Joseph, un băiat evreu de doar șase ani, devine unul dintre cei nevoiți să-și ascundă identitatea pentru a supraviețui. După ce părinții săi sunt nevoiți să fugă pentru a-și salva viața, Joseph ajunge într-un internat catolic, unde va învăța să-și anuleze amintirile, identitatea și familia. În această lume nouă și nesigură, el întâlnește o figură paternă esențială: părintele Pons. Acesta, asemenea unui nou Noe, salvează copii de la potopul războiului și, prin înțelepciunea și dragostea sa, îi oferă lui Joseph și celorlalți copii o „arcă a spiritului” în care pot învăța despre Tora și Cabala.

Astfel, cititorul este purtat printr-o călătorie emoțională de înțelegere a felului în care războiul a influențat destinul acestui băiat, dar și al altora care au fost prinși în tragicul vârtej al istoriei.

Unul dintre principalele mesaje ale cărții este puterea iubirii și a umanității de a răzbate chiar și în cele mai întunecate momente ale istoriei. Schmitt îmbină în mod ingenios filozofia și religia, folosind vocea unui copil pentru a adresa întrebări esențiale despre viață, identitate și sensul existenței. Narațiunea este simplă, dar profundă, iar limbajul curge natural, fără artificii, ceea ce face ca mesajul cărții să fie cu atât mai puternic.

Prin intermediul unui copil, autorul reînvie esența umanității și ne învață despre sacrificiu, curaj și despre importanța de a nu pierde niciodată speranța, chiar și atunci când totul pare în zadar. Cartea ne provoacă să reflectăm asupra valorilor fundamentale ale existenței, fiind o poveste nu doar despre supraviețuire, ci și despre cum să ne regăsim în mijlocul devastării și haosului lumii.

Lectură plăcută!

Bibliotecar, Luciana Macovei

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui